

Dosar nr. 4r-3611/24
4-24008140-02-4r-06082024

Judecătoria Chişinău, sediul Centru
judecător Corneliu Guzun

DECIZIE
În numele Legii

11 decembrie 2025
Chişinău

mun.

Colegiul penal al Curţii de Apel Centru, în componenţă:
Preşedintele completului, judecător
Judecătorii
Pîslariuc

Ion Bulhac
Natalia Mămăligă şi Vitalie

a judecat, în lipsa participanţilor la proces, în ordine de recurs, recursul declarat de către agentul constatatator din cadrul Inspectoratului Naţional de Securitate Publică, Buciuşcan Dumitru, împotriva hotărârii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 25 aprilie 2024, prin care a fost admisă contestaţia depusă de Talmaci Ion şi a fost încetat procesul contravenţional pornit în privinţa lui Talmaci Ion, pentru săvârşirea faptei contravenţionale, prevăzute de art. 240 alin.(1) Cod contravenţional al RM, pe motiv că nu există faptul contravenţiei, -

A C O N S T A T A T:

La data de 29.12.2023, agentul constatatator din cadrul Inspectoratului Naţional de Securitate Publică, Buciuşcan Dumitru, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 139744, în privinţa lui Talmaci Ion în baza art. 240 alin.(1) Cod contravenţional al RM, pentru faptul că, la 29.12.2023 ora 10:30, în mun. Chişinău, str. M. Eminescu 50, conducînd automobilul de model BMW 530 cu n/î *****, a ignorat cerinţele indicatorului rutier 3.31 RCR ”oprire şi staţionare interzisă”.

Prin decizia agentului constatatator din 29.12.2023, Talmaci Ion a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 240 alin. (1) Cod contravenţional, fiindu-i aplicată sancţiunea contravenţională sub formă de amendă în mărime de 10 unităţi convenţionale, ceea ce constituie suma de 500 lei, cu aplicarea a 2 puncte de penalizare.

Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenţie şi decizia de sancţionare a agentului constatatator, contravenientul Talmaci Ion a înaintat contestaţie în ordinea art. 448 Cod contravenţional al RM.

Prin hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 25 aprilie 2024, a fost admisă contestaţia depusă de Talmaci Ion şi s-au anulat procesul-verbal cu privire la

contravenție seria nr. MAI06 139744 și decizia de sancționare din 29.12.2023, emise de agentul constatatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică în baza art. 240 alin.(1) Cod contravențional. A fost încetat procesul contravențional pornit în privința lui Talmaci Ion, pe motiv că nu există faptul contravenției.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, agentul constatatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Buciușcan Dumitru, a depus în termen recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii cu rejudecarea cauzei, pe motiv că au fost respectate normele procesuale și material prevăzute de Codul contravențional, totodată, au fost prezentat probele acumulate în cadrul dosarului contravențional intentat împotriva lui Talmaci Ion.

Conform art.471 alin. (1)-(2) din Codul contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.*

Colegiul penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 471 alin.(1) din Codul contravențional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

Analizând și apreciind motivele invocate în recurs, în cumul cu materialele cauzei penale și prevederile legale pertinente, Colegiul penal conchide că, recursul declarat de către agentul constatatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Buciușcan Dumitru, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 25 aprilie 2024, este nefondat, fiind pasibil de a fi respins, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.

Verificând legalitatea, obiectivitatea și corectitudinea hotărârii contestate, în raport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal constată lipsa de careva temeiuri de fapt și de drept, întru casarea acesteia, astfel că, la adoptarea soluției instanța de fond a ținut cont de rigorile art. 458 alin. (1) Codul contravențional, care indică că, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: lit. a) caracterul veridic al contravenției imputate; lit. b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; lit. c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; lit. d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; lit. e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; lit. f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

În corespundere cu art. 462 alin. (1) Cod contravențional, hotărârea judecătorească va fi legală, întemeiată și motivată.

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzățiilor în materie penală”, în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Colegiul Penal prin prisma prevederilor ce guvernează speța dedusă judecării remarcă că, scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor și libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum și în prevenirea săvârșirii de noi contravenții.

În fapt, Colegiul Penal constată că, la data de 29.12.2023, agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Buciușcan Dumitru, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 139744, în privința lui Talmaci Ion în baza art. 240 alin.(1) Cod contravențional al RM, pentru faptul că, la 29.12.2023 ora 10:30, în mun. Chișinău, str. M. Eminescu 50, conducând automobilul de model BMW 530 cu n/î *****, a ignorat cerințele indicatorului rutier 3.31 RCR ”oprire și staționare interzisă”.

Prin decizia agentului constatator din 29.12.2023, Talmaci Ion a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1) Cod contravențional, fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 10 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 500 lei, cu aplicarea a 2 puncte de penalizare.

Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare a agentului constatator, contravenientul Talmaci Ion a înaintat contestație în ordinea art. 448 Cod contravențional al RM.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 25 aprilie 2024, a fost admisă contestația depusă de Talmaci Ion și s-au anulat procesul-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 139744 și decizia de sancționare din 29.12.2023, emise de agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică în baza art. 240 alin.(1) Cod contravențional. A fost încetat procesul contravențional pornit în privința lui Talmaci Ion, pe motiv că nu există faptul contravenției.

Așa dar, Colegiul relevă că, agentul constatator la examinarea cauzei, nu a clarificat împrejurările cauzei obiectiv și a adoptat o decizie de sancționare a lui Talmaci Ion, în lipsa probelor pertinente și concludente, cauza fiind examinată

incomplet, nefiind stabilit cert faptul că în acțiunile făptuitorului, sunt prezente elementele contravenției prevăzute de art. 240 alin.(1) Cod contravențional.

Respectiv, Colegiul penal reconfirmă poziția instanței de fond, cu privire la faptul că, concluziile agentului constatator aferent vinovăției făptuitorului în comiterea încălcării prevederilor art. 240 alin.(1) Cod contravențional, sunt nefondate.

Or, se reține cu certitudine, contrar alegațiilor recurentului, la materialele cauzei lipsesc careva probe care să demonstreze circumstanțele de fapt pretinse a fi comise de către Talmaci Ion.

În această ordine de idei, Colegiul penal subliniază că, deși procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare sunt acte administrative care emană de la o autoritate publică dotată cu competența de a constata și de a sancționa faptele contravenționale și se bucură de prezumția de legalitate, de autenticitate și de veridicitate, sancționare contravențională a persoanei trebuie să fie susținută prin probe substanțiale, din care ar rezulta componenta de contravenție.

În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția inculpatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil (*Ruiz Torija contra Spaniei*, 09.12.1994, §29; *Papon contra Franței (nr.2)*, dec., 15.12.2001; *Boldea contra României*, 15.02.2007, §30).

Astfel că, instanța de recurs explică faptul că, agentul constatator are rolul de a administra probe în ordinea prevăzută de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Prin urmare, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravențional.

Respectiv, atât timp cât asupra faptelor descrise în conținutul actului sunt neconfirmate prin alte mijloace de probă, în sensul dat pot plana o serie de dubii, fiind aplicabil principiu de drept *in dubio pro reo*.

Se apreciază că, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor, a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea cauzei contravenționale sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

Deci, judecarea cauzei contravenționale în instanță s-a desfășurat cu respectarea prevederilor normelor contravenționale ce reglementează procedura respectivă, hotărârea cuprinzând circumstanțele constatate, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod contravențional.

Conform prevederilor art.470 Cod contravențional, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute la art.466 Cod contravențional, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Nici un motiv din cele indicate în dispoziția normei cuprinse la art.467-468 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Autorul își întemeiază recursul în baza art.466 Cod Contravențional, care prevede că hotărârile pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond în cazurile indicate la lit. a)-l).

Din lecturarea textului hotărârii adoptate și pronunțate asupra contestației făptuitorului pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 240 alin.(1) Cod Contravențional, nu se reliefează împrejurarea că prima instanță a adus atingere art.6 CoEDO, prin prisma motivării hotărârii judecătorești, or, hotărârea cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod contravențional.

În această ordine de idei, Colegiul penal conchide că argumentele invocate în recurs, nu și-au găsit confirmare în procesul verificării legalității în ordinea controlului ierarhic superior, motiv pentru care recursul declarat de agentul constator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Buciușcan Dumitru, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 25 aprilie 2024, urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea fără modificări a soluției instanței de fond, care este legală, obiectivă și corectă.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1), lit. c), art. 474 Cod contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru,-

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat recursul declarat de către agentul constator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Buciușcan Dumitru, și menține fără modificări hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 25 aprilie 2024, prin care a fost admisă contestația depusă de Talmaci Ion și a fost încetat procesul contravențional pornit în privința lui Talmaci Ion, pentru săvârșirea faptei contravenționale, prevăzute de art. 240 alin.(1) Cod contravențional al RM, pe motiv că nu există faptul contravenției.

Decizia este irevocabilă.

Președintele Colegiului, judecător

Ion Bulhac

Judecătorii
Mămăligă

Natalia

Vitalie Pîslariuc